

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 9 gusht 2021
Nr. ref.:RK 1825/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI59/21

Parashtrues

Partia Demokratike e Kosovës, dega në Gjakovë

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës Supreme, Rev.
nr. 416/2020, të 5 nëntorit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Partia Demokratike e Kosovës, dega në Gjakovë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), e cila përfaqësohet nga Ylli Bokshi, avokat nga Gjakova.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [Rev. nr. 416/2020] të 5 nëntorit 2020 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) në ndërlidhje me Aktgjykimin [Ac. nr. 1067/2016] të 16 korrikut 2020, të Gjykatës së Apelit.
3. Parashtruesi i kërkesës, Aktgjykimin e kontestuar e ka pranuar më 27 nëntor 2020.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes së cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në ndërlidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 20 mars 2021, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën përmes postës në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata), e të cilën, kjo e fundit e pranoi më 23 mars 2021.
7. Më 29 mars 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bajram Ljatifi gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha.
8. Më 15 prill 2021, Gjykata (i) e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës; dhe (ii) kërkoi nga ai dorëzimin e formularit të kërkesës, si dhe të dorëzojë në Gjykatë fletëkthesën që dëshmon se kur parashtruesi i kërkesës e ka pranuar vendimin e kontestuar. Në të njëjtën ditë, një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës Supreme.
9. Më 27 prill 2021, Gjykata pranoi nga parashtruesi i kërkesës formularin e kërkesës si dhe parashtruesi informoi Gjykatën se nuk e posedon fletëkthesën e kërkuar.

10. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 4 të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 26 qershor 2021.
11. Më 18 maj 2021, Gjykata njoftoi Gjykatën Themelore në Gjakovë për regjistrim të kërkesës si dhe kërkoi nga ajo të dorëzojë në Gjykatë fletëkthesën që dëshmon se kur parashtruesi i kërkesës e ka pranuar vendimin e kontestuar.
12. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së punës, gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.
13. Më 27 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, përmes Vendimit Nr.K.SH.KI 59/21, emëroi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi si anëtar të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Bekim Sejdiu.
14. Më 31 maj 2021, Gjykata Themelore në Gjakovë dorëzoi në Gjykatë fletëkthesën e kërkuar.
15. Më 31 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KK160/21 përcaktoi që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani të caktohet kryesuese në kolegje shqyrtuese në rastet ku është caktuar si anëtare e Kolegjit, duke përfshirë rastin aktual.
16. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin 4 të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.
17. Më 22 korrik 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

18. Nga shkresat e lëndës rezulton se parashtruesi i kërkesës dhe Agjencia Kosovare e Privatizimit-Zyra Rajonale në Pejë (në tekstin e mëtejme: AKP), më 30 maj 2012, kishin lidhur Kontratën për Qiranë [nr. 324/3], në bazë të së cilës ishin dakorduar që parashtruesi i kërkesës t' i shfrytëzojë zyrat që gjinden në anën e majtë të objektit të N. SH "Deva", në Gjakovë, dhe për çka duhet të paguajë shumën në vlerë prej 500 euro në muaj.
19. Si rezultat i mospagesës së qirasë, në një datë të paspecifikuar, AKP kishte parashtruar padi në Gjykatën Themelore në Gjakovë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore) kundër parashtruesit të kërkesës për pagimin e qirasë së

objektit të lartpërmendur, për periudhën 1 qershor 2012 deri më 1 nëntor 2015, në shumën e përgjithshme prej 20.500,00 euro.

20. Më 18 nëntor 2015, AKP përmes një parashtruese drejtuar Gjykatës Themelore kishte kërkuar zgjerimin e kërkesëpadisë duke kërkuar që parashtruesi i kërkesës të paguajë kamatën përkatëse ligjore si dhe shumën prej 500 euro deri në dorëzimin e objektit.
21. Më 30 nëntor 2015, parashtruesi i kërkesës kishte dërguar një parashtrësë në Gjykatën Themelore, përmes së cilës e kishte kontestuar legjitimitetin pasiv të AKP-së lidhur me këtë çështje dhe gjithashtu kishte kontestuar edhe zgjerimin e kërkesëpadisë.
22. Më 5 janar 2016, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit [C. nr. 122/13] pjesërisht kishte aprovuar kërkesëpadinë e AKP-së, dhe në këtë mënyrë kishte obliguar parashtruesin e kërkesës si në vijim: i) në emër të qirasë së papaguar prej 1 qershorit 2012 deri më 1 nëntor 2015, në bazë të kontratës mbi qiratë t' i paguajë AKP-së shumën prej 20.500,00 euro me kamatë përkatëse ligjore të cilën e paguajnë bankat komerciale në Kosovë për mjete të deponuara në afat mbi një vit, dhe e cila fillon të rrjedhë nga 18 nëntori 2015; ii) të paguajë shpenzimet procedurale; iii) pjesën tjetër të kërkesëpadisë dhe që ka të bëjë për pagesën e shumës në vlerë prej 500 euro për periudhën deri në dorëzimin e objektit, e refuzoi në tërësi si të pabazuar.
23. Ndër të tjera, Gjykata Themelore në adresimin e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, në arsyetimin e Aktgjykimit të lartpërmendur theksoi *“lidhur me pretendimet e të autorizuarit të paditur, se paditësja nuk ka legjitimitet nuk qëndrojnë pasi që nga viti 2008 AKP i menaxhon ndërmarrjet shoqërore dhe se e paditura me kërkesën e saj iu është drejtuar paditëses për lëshimin e objektit me qira të cilat ka rezultuar te nënshkrimi i kontratës mbi qiranë e cila kontratë për palët është ligj [...]”*.
24. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit, kundër Aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore duke pretenduar, shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatim të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
25. Më 16 korrik 2020, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit [Ac. nr. 1067/2016] refuzoi si të pathemeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës, dhe vërtetoi Aktgjykimin e lartpërmendur të Gjykatës Themelore. Gjykata e Apelit në arsyetimin e Aktgjykimit të saj konsideroi se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore ishte i drejtë, dhe nuk është i përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe se gjendja faktike ishte vërtetuar drejtë. Tutje lidhur me pretendimin e parashtruesit të kërkesës se parashtruesi i kërkesës nuk është person juridik dhe se AKP-së i mungon legjitimiteti pasiv, Gjykata e Apelit i refuzoi si të pabazuara.
26. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur revizion në Gjykatën Supreme, kundër Aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës së Apelit

duke pretenduar, shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.

27. Më 5 nëntor 2020, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 416/2020] refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës, ndërsa Aktgjykimin [C. nr. 122/13] e Gjykatës Themelore, e ndryshoi vetëm sa i përket kamatës duke e obliguar parashtruesin që shumën prej 19,440.00 euro ta paguajë me kamatë përkatëse ligjore duke filluar nga 8 prilli 2016, deri në pagesën definitive.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

28. Parashtruesi i kërkesës pretendon se përmes Aktgjykimit të kontestuar [Rev. nr. 416/2020] të 5 nëntorit 2020 të Gjykatës Supreme, i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
29. Parashtruesi i kërkesës fillimisht pretendon se Aktgjykimi [Ac. nr. 1067/2016] i 16 korrikut 2020, nuk është mjaftueshëm i arsyetuar, duke pohuar se përmes këtij të fundit nuk është arsyetuar pretendimi i parashtruesit të kërkesës lidhur me mungesën e legjitimitetit aktiv dhe pasiv që AKP të jetë palë në procedurë, si dhe faktin se AKP-ja para gjykatave të rregullta nuk është përfaqësuar në mënyrën e paraparë më Ligjin për Agjencinë Kosovare të Privatizimit.
30. Parashtruesi i kërkesës më tutje lidhur me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme, pretendon se gabimisht është konstatuar fakti se parashtruesi i kërkesës është person juridik dhe se AKP-ja nuk është përfaqësuar në mënyrë të drejtë para gjykatave të rregullta. Në ndërlidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon *“Gjykata Supreme e Kosovës, ka konstatuar gabimisht kur ka konstatuar se gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar drejt që, Partia Demokratike e Kosovës, përkatësisht Dega në Gjakovë, ka legjitimitet në procedurë duke ju referuar nenit 23, par 1 të statutit të PDK-së”*.
31. Parashtruesi i kërkesës tutje pretendon se *“Konsideroj se është shkelur rëndë parimi i ligjshmërisë në nivel të lartë, e bazuar në analizën e vendimeve gjyqësore të atakuara me këtë kërkesë drejtuar Gjykatës Kushtetuese, vihet te konkludimi se gjykatat e rregullta kanë aplikuar dispozita ligjore përkatëse në mënyrë të gabuar ose arbitrare dhe të njëanshme me çka kanë shkelur seriozisht garancionet kushtetuese”*.
32. Në mbështetje të pretendimeve për mungesë të arsyetimit të vendimeve të gjykatave të rregullta, parashtruesi i kërkesës është thirrur në një numër të madh rastesh të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ), respektivisht në rastet (*Talpis kunder Italisë*, Aktgjykim i 18 shtatorit 2017, paragrafi 77 dhe referencat e përmendura aty, *Hadjianastassiou kundër Greqisë*, Aktgjykim i 16 dhjetorit 1992; *Van de Hurk kundër Holandës*, Aktgjykim i 19 prillit 1994; *Hiro Balani kundër Spanjës*, Aktgjykim i 9 dhjetorit 1994; *Higgins dhe të tjerët kundër Francës*, Aktgjykimi i 19 shkurtit 1998; *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; *Hirvisaari kundër Finlandës*, 27 shtatorit 2001; *Suominen kundër Finlandës*, Aktgjykim i 1 korrikut 2003; *Buzescu kundër Rumanisë*, Aktgjykim i 24 majit 2005; *Pronina*

kundër Ukrainës, Aktgjykim i 18 korrikut 2006; dhe Tatishvili kundër Rusisë, Aktgjykimi i 22 shkurtit 2007) si dhe rasteve të Gjykatës (KI72/12, Veton Berisha dhe Ilfete Haziri, Aktgjykimi i 17 dhjetorit 2012; KI22/16, Naser Husaj, Aktgjykim i 9 qershorit 2017; KI97/16, parashtrues "IKK Classic", Aktgjykim i 9 janarit 2018; dhe KI143/16, Muharrem Blaku dhe të tjerët, Aktvendim për papranueshmëri, i 13 qershorit 2018.

33. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të shpallë të pavlefshëm vendimin e kontestuar, respektivisht, Aktgjykimin [Rev. nr. 416/2020] të 5 nëntorit 2020 të Gjykatës Supreme.

Pranueshmëria e kërkesës

34. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuar më tej me Rregullore të punës.

35. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

36. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejné edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”.

37. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejné si për individët ashtu edhe për personat juridikë për aq sa janë të zbatueshme (shih, ndër të tjera, rastin e Gjykatës KI118/18, me parashtrues, *Eco Construction sh.p.k.*, Aktvendim për papranueshmëri, i 10 tetorit 2019, paragrafi 29 dhe referencat e përdorura aty).

38. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
(Kërkesa individuale)

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
(Afatet)

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

39. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [Rev. nr. 416/2020] e 5 nëntorit 2020 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të drejtat dhe liritë themelore që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
40. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Paragrafi (2) i rregullit 39 të Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Specifikisht, rregulli 39 (2) përcakton që:
- “Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
41. Gjykata, fillimisht thekson që rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

42. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta”.
43. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në vlerësimin nëse e njëjta është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtojë esencën e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
44. Gjykata rikujton që rrethanat e rastit konkret ndërlidhen me lidhjen e një kontrate për qiranë, ndërmjet parashtruesit të kërkesës dhe AKP-së si administratore e ndërmarrjeve shoqërore. Si rezultat i mospagesës së obligimeve kontraktuese, respektivisht për pagesën e borxhit të qirasë për periudhën 1 qershor 2012 deri më 1 nëntor 2015, në shumën e përgjithshme prej 20.500,00 euro, AKP-ja kishte parashtruar padi në Gjykatën Themelore, dhe në ndërkohë kishte kërkuar plotësimin e kërkesëpadisë duke kërkuar që parashtruesi i kërkesës të paguajë edhe kamatë, si dhe shumën në vlerë prej 500 euro në muaj deri në realizimin e plotë të borxhit. Gjykata Themelore kishte aprovuar pjesërisht kërkesëpadinë e AKP-së dhe e obligoi parashtruesin e kërkesës që në emër të qirasë së papaguar prej 1 qershorit 2012 deri më 1 nëntor 2015, në bazë të kontratës mbi qiratë t’i paguajë AKP-së shumën prej 20.500,00 euro me kamatë përkatëse ligjore të cilën e paguajnë bankat komerciale në Kosovë për mjetet e deponuara në afat mbi një vit, e cila fillon të rrjedhë nga 18 nëntori 2015, ndërsa pjesën tjetër e refuzoi si të pabazuar. Pas ankesës së parashtruesit të kërkesës në Gjykatën e Apelit, ku ndër të tjera parashtruesi e kontestoi edhe legjitimitetin pasiv dhe aktiv të AKP-së në këtë çështje, Gjykata e Apelit e refuzoi si të pabazuar. Parashtruesi parashtrroi revizion në Gjykatën Supreme, dhe kjo e fundit refuzoi revizionin kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, ndërsa Aktgjykimin e Gjykatës Themelore e ndryshoi vetëm sa i përket, datës prej kur duhet të paguhet kamata.
45. Gjykata rikujton se këto konstatime të Gjykatës së Apelit dhe asaj Supreme, parashtruesi i kërkesës i konteston para Gjykatës, duke pretenduar në esencë, shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së arsytimit të vendimeve gjyqësore, në mënyrë specifike Aktgjykimit [Rev. nr. 416/2020] të 5 nëntorit 2020 të Gjykatës Supreme në ndërlidhje me Aktgjykimin [Ac. nr. 1067/2016] të 16 korrikut 2020, të Gjykatës së Apelit.
46. Fillimisht, Gjykata rikujton se pretendimet të cilat parashtruesi i kërkesës i ngritë në Gjykatë, të njëjtat i ka ngritur edhe para gjykatave të rregullta dhe që

kanë të bëjnë kryesisht me mungesën e arsytimit të vendimeve gjyqësore, respektivisht: i) mungesës së arsytimit që i kanë bërë gjykatat e rregullta pretendimit të parashtruesit, lidhur me mungesën e legjitimitetit pasiv dhe aktiv të AKP-së për të qenë palë në procedurë; ii) pretendimit se gabimisht është konstatuar fakti se parashtruesi i kërkesës është person juridik; dhe iii) se AKP-ja është përfaqësuar në mënyrë jo të drejtë para gjykatave të rregullta, respektivisht jo në mënyrën e paraparë me Ligjin për Agjencinë Kosovare të Privatizimit.

47. Në lidhje me këto pretendime, Gjykata i referohet praktikës së GJEDNJ-së, e cila ka vlerësuar se, edhe pse autoritetet gëzojnë liri të konsiderueshme në zgjedhjen e mjeteve të përshtatshme për të siguruar që sistemet e tyre gjyqësore të jenë në përputhje me kërkesat e nenit 6. 1 të KEDNJ-së, gjykatat e tyre duhet “të tregojnë me qartësi të mjaftueshme arsyet në të cilat ata bazuan vendimin e tyre” (shih *Hadjianastassiou kundër Greqisë*, kërkesa nr. [12945/87](#), Aktgjykimi i GJEDNJ-së i 16 dhjetorit 1992, paragrafi 33; shih gjithashtu rastin e Gjykatës KI97/16, parashtrues “*IKK Classic*”, Aktgjykim i 9 janarit 2018, paragrafi 45, shih rastin KI143/16, parashtrues *Muharrem Blaku dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri, i 17 majit 2018, paragrafi 54).
48. Në përputhje me praktikën e GJEDNJ-së, edhe kjo Gjykatë, në një mori rastesh, ka theksuar se megjithëse gjykatat nuk janë të detyruara të adresojnë të gjitha pretendimet e parashtruara nga parashtruesit e kërkesave, gjykatat kanë për obligim të adresojnë pretendimet qendrore për rastet para tyre (shih, *mutatis mutandis*, rastin e sipërcekur të Gjykatës KI97/16, parashtrues *IKK Classic*, Aktgjykimi i 9 shkurtit 2016, paragrafi 53). Në këtë aspekt, e drejta për të marrë një vendim gjyqësor në pajtim me ligjin përfshin detyrimin që gjykatat të japin arsyet për vendimet e tyre, si në nivelin procedural ashtu edhe në atë material (shih, *mutatis mutandis*, rastin e sipërcekur të Gjykatës KI97/16, parashtrues *IKK Classic*, Aktgjykimi i 9 shkurtit 2016, paragrafi 54).
49. Në rastin e parashtruesit të kërkesës, Gjykata fillimisht vëren që Gjykata Supreme e kishte refuzuar si të pabazuar revizionin e parashtruar nga parashtruesi i kërkesës kundër Aktgjykimit [Ac. nr. 1067/2016] të 16 korrikut 2020, të Gjykatës së Apelit. Së pari, përkitazi me pretendimet specifike të parashtruesit të kërkesës se Gjykata Supreme nuk i ka adresuar pretendimet e tij të paraqitura në revizion, Gjykata i referohet pjesës relevante të Aktgjykimit të Gjykatës Supreme e cila arsyeton:

“Thëniet në revizion se aktgjykimet e instancës më të ulët janë marrë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, siç theksohet se nuk janë siguruar provat vendimtare për vërtetimin e pronësisë në lokalit kontestues, dhe se nuk është vërtetuar legjitimiteti i palës paditëse, Gjykata Supreme e Kosovës i ka vlerësuar si të pabazuara. Në mënyrë të pakontestueshme është vërtetuar se paditësi është pronar i lokalit dhe me asnjë provë e paditura nuk e ka kontestuar këtë. Pretendimet e cekura në revizion që kanë qenë objekt shqyrtimi edhe para gjykatës së shkallës së dytë e cila me të drejtë e ka vlerëzuar se e paditura Partia Demokratike e Kosovës e ka legjitimitetin e palës në procedurë, Gjykata Supreme e i aprovon edhe për faktin se sipas web-faqes zyrtare ku është publikuar statuti i të paditurës, përcaktohet në nenin 7, që i referohet statutit legal se

“PDK është person juridik me të drejta dhe detyrime që rrjedhin nga Ligjet e Republikës së Kosovës dhe është e regjistruar në regjistrin zyrtar të organizatave politike” Ndërsa në nenin 23. 1. E definon se Degët e PDK-së janë forma më e lartë e organizimit në nivelin lokal.

Pretendimet ankimore se pala paditëse është përfaqësuar në mënyrë të paligjshme Gjykata Supreme i refuzon si të pabazuara . Sipas Ligjit nr. 03/1-067, Për Agjencinë Kosovare të Privatizimit [...] i zbatueshëm në rastin konkret, është e autorizuar për administrimin, duke përfshirë autorizimin për shitje, transferimin dhe/ose likuidimin- e ndërmarrjeve dhe asetëve të përkufizuara me këtë ligj. Në procedurë pala paditëse përveç Elmaze Nushit në emër të Këshillit Menaxhues të Bankës është përfaqësuar nga Ilmi Miftaraj me autorizim të dhënë nga AKP”.

50. Përveç kësaj, Gjykata po ashtu i referohet edhe Aktgjykimit [Ac. nr. 1067/2016] të 16 korrikut 2020, të Gjykatës së Apelit, përmes së cilit lidhur me pretendimin e parashtruesit të kërkesës se nuk është person juridik dhe se AKP-së i mungon legjitimiteti pasiv, Gjykata e Apelit e refuzoi si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin [C. nr. 122/13] e Gjykatës Themelore. Gjithashtu, Gjykata rikujton arsyetimin e Aktgjykimit [C. nr. 122/13] e 5 janarit 2016, të Gjykatës Themelore i cili thekson *“lidhur me pretendimet e të autorizuarit të paditur, se paditësja nuk ka legjitimitet nuk qëndrojnë pasi që nga viti 2008 AKP i menaxhon ndërmarrjet shoqërore dhe se e paditura me kërkesën e saj iu është drejtuar paditëses për lëshimin e objektit me qira të cilat ka rezultuar te nënshkrimi i kontratës mbi qiranë e cila kontratë për palët është ligj [...]”.*
51. Nën dritën e asaj që u tha më lart, Gjykata arrin në përfundimin se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme [Rev. nr. 416/2020] i 5 nëntorit 2020 është i qartë dhe adreson pretendimet thelbësore të ngritura nga parashtruesi i kërkesës në revizion. Nuk ka ndonjë argument thelbësor të cilin Gjykata Supreme e ka lënë mënjanë si të paarsyetuar, siç pretendon parashtruesi i kërkesës.
52. Rrjedhimisht, Gjykata Supreme ka arritur në këtë përfundim pasi që ka shqyrtuar arsyetimin e dhënë nga Gjykata Themelore dhe nga Gjykata e Apelit.
53. Prandaj, Gjykata konsideron se përfundimet e Gjykatës Supreme janë arritur pas një shqyrtimi të hollësishëm të të gjitha argumenteve të parashtruara nga parashtruesi i kërkesës. Si rrjedhojë, Gjykata vlerëson se arsyetimi i dhënë nga Gjykata Supreme plotëson të gjitha standardet e nevojshme të GJEDNJ-së dhe të Gjykatës për një vendim gjyqësor të arsyetuar.
54. Gjykata, në rastin e parashtruesit të kërkesës, vëren se pretendimet e parashtruesit të kërkesës të ngritura në Gjykatë, kryesisht ngrisin çështje të ligjshmërisë dhe si të tilla nuk hyjnë në sferën e kushtetutshmërisë. Andaj, nën dritën e asaj që u tha më lart, Gjykata gjithashtu konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Pekinel kundër Turqisë*, të 18 marsit 2008, nr. 9939/02, paragrafi 55, shih, gjithashtu, në këtë aspekt, ndër të tjera, rastin e Gjykatës KI22/19, cituar më lart, paragrafi 43)

55. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj që të merret me gabimet e ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “shkallës së katërt”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta t’ i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, rasti *García Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNJ, nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe shih, gjithashtu, rastin KI70/11, parashtues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
56. Gjykata, në fund, rikujton se pakënaqësia e parashtuesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendime të argumentueshme për shkeljen e të drejtave kushtetuese (shih, rastin e GJEDNJ-së *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21).
57. Prandaj dhe përfundimisht, Gjykata konstaton se kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe deklarohet e papranueshme, në pajtim me paragrafin 7 të nenit 113 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullat 39 (2) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 22 korrik 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bajram Ljajfi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani